

עין משפט ונר מצוה

יב א ב מ פיי כ"א מה' אסורי ביאה ה' יט ופי' מה' מ"ח הלידן סמך לאוין קבו טושי"ע אה"ע ס"ר כג סעף ג [טושי"ע אה"ח ס"ר דמ ספ"ר א] ונכרז אלפס שנת פי"ד דף כמנ:

יג ג שס ה' י"י טושי"ע שס סעף ג:

יד ד מיי' פי"ג מה' אסורי ביאה ה' יח:

טו ה מיי' שס פכ"א הלכה יח סמך שס טושי"ע:

אה"ע סמין כג סעף א':

טז ו מיי' שס הלכה כג סמך

ש טושי"ע שס סעף ד':

יז ז ח מיי' שס פ"ח ה' טו ופי"ד מה' משכב ומושג

הלכה ט סמך לאוין ק"א

טושי"ע י"ד ס"ר ק"י סעף ח:

יח ט מיי' פי"ג מה' אשומ

הלכה ט:

יט י מיי' פי"ח מהלכות

אסורי ביאה ה' טו

סמך לאוין ק"א טושי"ע י"ד

סמין ק"ו סעף א':

כ כ מיי' פי"ד מהלכות משכב

ומושג ה' ט סמך שס

טושי"ע שס סעף ח:

כא ל מ מיי' פי"ח מה' תרומות הלכה ה':

כב נ טושי"ע אה"ע פי' כג

סעף ו בהגה"ה:

כג ס מיי' פי"ח מה' כל התקדש ה' יח:

לענין רש"י

פריצניצ"ט. חגורה.

אשרלט"ש

[אשטורלי"ש]. חבלים, שרוכים.

הַמִּקְשָׁה עצמו לדעת יהא בנדוי. מפרש רי"ת ראי שנידור חכמי הדור, אבל רב לא נדה אותו, וכן הוהא דאמרי' בנדרים הנשומע הזכרה מפי חברו חיוב לנדותו ואם לא נדה יהא בנדוי היינו דמשמתינן ליה דתני הקורא לחברו עבד יהא בנדוי אלא כל היכא דאמרי' יהא בנדוי היינו שחכמי הדור חייבינן לנדותו: קשים גרים לישוראל כספחות. וביי יצחק הקשה להחיות פי דכל ישראלי ערבים זה לזה מהא דלא חייבי כסותא אלא ערבותא דישוראל ואילו ערבות דערב רב לא קא חשיב ולאוי פירא היה חמוש שלא היה חשבונו ידוע לא קא חשיב להו ואע"ג דאיכא למ"ד במכילתין שהיו כפלים כישוראל. מ"מ במקרא לא הוזכר שבטנם וי"מ לפי שאין שכניה שורה אלא על משפחות המיוחדות שבישוראל כדאמרינן בפ"ק דקדושין וכן משמע הכא דמייתי לה דר' חלבו האא דגרים מעכבין את המשיח דמשמע שעי' שהגרים מעורבין מתרזקות שכינה ומשיח מתעכב: עד שיכלו כל נשמות שבגוף, והא דאמרינן בפ' כל חבבי אלמלי שומרים ישראל שתי שבתות מיד נגאלין שמא אותה גזירה דעד שיכלו היתה בטלה בזכות שהיו שומרים שתי שבתות כהלכתא אינ' היו יולדות הנשים ששה בכרס אחד.

כדי למהר לכלות הנשמות: וטרפון אומר תקצין ידו על טיבורו וסמין כדאמרי' ר' יוחנן ויהאמרין לעיל בפ"ק דשיעור הזהא כדי שיתבול ראשי גבעולין ויהו ואי בליעת הכלי הוי בכלל שיעור זה אי"כ לא ישאר כדי לטבול ראשי גבעולין ואיך יוכל להיות. וי"ל נהי דלא ישאר כדי טבילת ראשי גבעולין ויטבול ראשי העלין שבראש האזוב:

יג:

המקשה עצמו דַּעַת יהא בנדוי. אינו מנודה מעצמו אלא כלומר חייבים לנדותו כדאמרי' בפ"ק דקדושין (דף כח:) עד היכן הוא גלגול שצועה עד שיאמר השבע לי שאין עבדי אתה ההוא שמותי משמתינן ליה דתניא הקורא לחברו עבד יהא בנדוי משמע דיהא

בנדוי היינו דמשמתינן ליה: **בין ביד**

בין ברנא. היינו דמשפסף מילתו ביד

או ברנל: קשים גרים לִישְׂרָאֵל

בספחת. מה שמקשה רש"י דלא

חשיב צטוטה ערבות דערב רב י"ל לפי

שלא ידע חשבונן מיהו במכילתא אמר

דערב רב היו כפלים כיוצאי מנצרים

(ו) ור"י מפרש דלפיכך קשים שמטמעים

בישראל ואמר בפ' עשרה יוסקין (קדושין

דף ע:.) אין שכניה שורה אלא על

משפחות המיוחדות שבישראל וכן נראה

דהתם על ההיא מילתא מיית' דר' חלבו:

[וע"ע מוס' יצמות מו:] וקדושין ע: ד"ה קסים:]

עד שיבדלו כל הנשמות שבגוף. והא

דאמר (שנת דף קיח:) חילמלי

שמרו ישראל ב' צמות מיד היו נגאלים

וי"ל דהרבה היו יולדות זכרם אחד:

דינא תנן. ובשנת (דף קח:) דלאמרי'

יד לפה תקצץ אינו לא דינא

ולא לטותא אלא כלומר טוב לו לקון

זת מלך: **אלמא** דינא תנן.

השתא סבור דתקצץ ממנ' והיינו

דקאמר כריסו נבקעת ומשני ה"ק

תקצץ ידו על טבורו פי' על שנגע

על טבורו ולעולם לטותא הוא והא

דקמני כריסו נבקעת לא קאי תתקצץ

אלא על ישב לו קון דאס לא יסיר

הקון נבקע כריסו וקשה דמאי ס"ד

משיקרא דהא צהדיק קמני והלא

כריסו נבקעת אחר ישב לו קון ומיהו

צמוספתא גרים והלא כריסו נבקעת

צרישא והשתא אחי ספיר ומ"מ משני

דה"ק אס אסור לעולם ליגע פעמים

שכריסו נבקעת כגון אס ישב לו קון:

וכוכי

סגי דלאו על טבורו אלא ה"ק רבי מרפון

אמר לו לרבי מרפון ישב לו קון בכריסו

לא יטלנו אמרו לו (ישב לו קון

נבקעת אמר להן מוטב תבקע כריסו ואל

ירד לבאר שחת: **בתני'** ה'החרשת

והשומה והסומא ושנטרפה דעתה אם

יש לה פקחות מתקנות אותן והן אוכלות

בתרומה: **גב'** חרשת איהי תבדוק לנפשה

דתניא אמר רבי חרשת היתה

בשכונתינו לא דיה שבודקת לעצמה

אלא שחברותיה רואות ומראות לה

התם במדברת ואינה שומעת הכא

בשאינה מדברת ואינה שומעת ס' בדתנן

י'חרש שדברו חכמים בכל מקום אינו

שומע ואינו מדבר: הסומא: איהי

תבדוק לנפשה ותיחזי לחבירתה א"ר

יוסי ברבי חנינא סומא אינה משנה:

ושנטרפה דעתה: היינו שומה

י'שנטרפה דעתה מחמת חולי תנו רבנן

ס'בהן שומה מטבילין אותו ומאכילין

אותו תרומה לערב ומשמרין אותו

שלא יישן אמרו לו כל שכן שמביא

לידי חימום אמר להן לדבריהם שומה

אין לו תקנה אמרו לו לדברינו ישן

טמא לא ישן טהור רבי אליעזר ברבי

צדוק אומר עושין לו כים של עור

ותבלע בכים תנא משום רבי אלעזר

אמר עושין לו כים של מתכת אמר

אביי י'ושל נחשת ס' בדתניא ר'רבי

יהודה אומר רואין אותן גבעולין

של אוזב כאילו הן של נחשת אמר

רב פפא שמע מינה י'מכנסים אסורים

והכתיב וַעֲשֵׂה לָהֶם מִכְנָסִי בַד

לכסות בשר ערוה ההוא בדתניא

מכנס' כהנים למה הן דומין י'כמין

פמלניא של פרישים למעלה עד מתנים

למטה עד ירכים ויש להם שניצים

ואין להם לא בית הנקב ולא בית

הערוה אמר אביי רוכבי

כל היר פרק שני נדה

מעטרה ולמעלה. לנד הגוף: **וירע**. אלמא

מיקרי רע: **וכסיב לא** אלמא מיקרי רע:

וכסיב לא יגור עמך רע: **ציד**. מוליא זרע

לצטלה: **כספתא**. דכתיב נגרים

(ישעיה יד) וגולה הגר עליהם ונספחו

על בית יעקב לשון ספחת שקסים

לישראל כספתא שאין בקיאים

במלות ומציאין פורענות ועוד שמא

למדים ישראל ממעשיהן מפי מורי

הזקן. ויש אומר שכל ישראל ערבים

זה בזה ולאו מילתא היא שלא נתערכו

בצביל הגרים דלמרינן במס' סוטה

(דף לו:) נמצא לכל אחד מישראל שש

מאות אלק ושלשת אלפים ותק"ן צרימות

שכולן נתערכו זה בזה אלמא לא נתערכו

על הגרים: **צני סקילה** ניסו. ואת

אמרת מעכזים את המשיח ותו לא

הלא במיתה הן נידונים: **ידך אצרים**. היינו שכבת

זרע לצטלה ואינו משכב וכוז דצמשכב

זכור כתיב (ויקרא כ) משכב אשה: **דנסיני**

קטנוה. והוא ראו' להוליד נמצא בטל

מפריה ורביה כל ימי קטנותה: **שצוג**. חדר.

כי גוף שס מקוס המיוחד לנשמות העתידים

להיות נולדים: **כי רוח**. הרוחות שלפני

שגורתי להיות נולדים קודם יעטוף

מעכב את הגאולה דקרא בגאולה

כתיב כי לא לעולם ארצי ולא לנצח

אקלף וגו' (ט) נשמות שאני עשיתי

יעטוף ומסיפיה לרישיה מדריש. יעטוף

כמו (צדאשית ז) והעטופים ללנן: **קן ידא**. דלמרינן

בסנהדרין [מנ:] כל הנמרים ידו על

זכירו תקצץ דכתיב' חורע רמה משכר.

רב הונא קץ ידא אלמא תקצץ דינא

הוא: **תקצץ ידו על טבורו**. כס"ד טבורו

ממנ' והיינו דלמני ליה והלא כריסו נבקעת

כשקוצצין שס את ידו: **למטה מטבורו**.

והכי קאמר תקצץ על שהכניסה למטה

מטבורו: **והלא כריסו נבקעת**. מפני הקון:

בתני' מתקנות אותן. בודקות אותן ומטבילין

אותן: **גב' ומראות להם**. שהיתה צריאה

במראה דס טמא ודס טהור: **מדרס ואינה שומעת**.

כבר שמעה ולמדה לדבר ואחר כן נתחרשה:

בכל מקום. להוציא מכלל זן דעת:

שלא יישן. כדי שלא יתחמם ויראה:

כיס של עור. וכשילנו להאכילו יבדקו זכיס:

ופצנע זכיס. וקאכיל תרומה צטומאת הגוף

והוי במיתה דכתיב (ויקרא כב) ומתו

זו כי יחללוהו: **רואין אותן**. לענין מי

חטא קאמר לטמא במשא דכתיב

דכתיב ע' דדרי כשיעור הזהא כדלמר

בפ"ק (לעל ט.) כמה יהו זכיס ויהיה

זכיס כדי הזהא כדי שיעצול ראשי

גבעולין ויהי כלומר כדי שיהא זכיס

כדי להזות לנד מה שהאזוב צולע:

רבי יהודה אומר כו' של נחש. אלמא

של נחשת לא צלע: **שמי מינה**. מדקתני

כל שכן שאתה מציאו לידי חימום

אלמא מכנסים אסורין: **פמלניא**. סינר

פורצני"ט. חללו תלוי למטה כדוחב

שלא יתעטף האבר ויתחמם: **של פרושים**. נטועים.

ל"א של פרישים: **שגליס**. אשרלט"ש כעין

שלנו: ואין להם לא ציס **הנקב** ולא ציס

הערוה. כלומר חללו רחב

ותלוי למטה ולא היה תיק צין הירכיים

להיות האבר מתעטף בו שלא יצא ס' (האבר)

לידי הרהור והיינו צית הערוה. וצית

הנקב כשהן קלרות כנגד נקב הרעי

כתצנית אדס נכנסות צין עגבזיו ומלוכלכות

ציעה וגנאי הוא לנפגי קדש כזך. לישנא

אחרינא צית הנקב וצית הערוה דרכן

היה לעשות נקבים צמכנסים כנגד צית

הערוה להשתיין מים לחון דרך שס וכן

כנגד צית הרעי וכשגומר קושר הנקב

צלוטה וסותמו: **וכוכי**

סמין (חולין קכ.) חרש שדברו חכמים

בכל מקום. שהשוו אותו לטוטה, לא

דכרו אלא צמי שאני לרנן, דמי שאני

שומע ואינו מדבר דלאו צני דעה ניטו

(חגיגה ב.)

מסורת הש"ס

א) שנת קה"ט ז' צ"ל לא

יגורך רע א"ר אלעזר מאי לא

יגורך רע לא יגור צמנורך רע

וא"ר אלעזר מאי דכתיב ידיס

כי יך איתא ברז אלפס דשנת פי"ד,

א) יצמות מו: דוף קט: קדושין ע:.

ד) ז"ל דלמר רב אמי כ"א ביצמות,

א) ע"ה יצמות סב. סב: סנהדרין

מח: (ו) רש"ל מ"ח חולין לא: ט) חגיגה

ב: יצמותות פי"א מ"ב: י) ומסופתא

ספ"צ, (ז) ז"ל כדמנן, (ז) ופריה פי"ב

מ"ה ע"ש ומסופתא פריה פי"ב

י"ז ע"ש וסיים שס שאני צולע,

ט) ואיזב לת, (ז) בהגה"ה,

תורה אור השלם

1. ירע בענין א"ר אשך עשה

גמ' בנא אתו:

בראשית לח י

2. כי לא איל חצין רשע

אמרו לא יאיר רש:

חוליה ה ה

3. ובפרשנים ספכים

אעלים עיני מכס גם כי

תרבו תפלה אצני שמע

ידיכם דמים מלאה ישיעיהו א

טו

4. לא תרצץ לא תנאף לא

תגנב לא תגזע ברצף עד

שמות כ כי

5. כי לא לעולם ארצי ולא

לנצח אקצוף כי רוח מלפני

יעטוף וגשמות אגי עשיתי:

ישיעיהו גו טז